

Hot jazz and cool applications

Indtryk fra CA-World i New Orleans 980425-980503

CA-world er betegnelsen for det årlige brugermøde, som softwarefirmaet Computer Associates afholder. Efter af Dansk BiblioteksCenter har anskaffet firmaets edb-overvågningsværktøj *Unicenter* blev vi derfor inviteret til at deltage sammen med 500 andre skandinaver og 24.000 andre brugere.

Konferencen er ikke kun for *Unicenter*-brugere, men også for CA's andre produkter, som hver har sit forløb på konferencen.

Beslutningen blev, at Claus Larsen, som har været bindeledet til CA i installationsperioden og jeg selv tog turen på DBC's regning, mens Ben Deng blev inviteret af CA som en, der havde gjort en særlig indsats i perioden, Endelig deltog min kone Ulla for egen regning.

Det praktiske rejsearrangement var lagt i hænderne på Kisbyes Rejser, og vi skulle med SAS via New York (Newark). Den lørdag morgen vi skulle af sted var dagen,, hvor det stod klart, at Danmark ville gå i sort på grund af strejke, og en vis forvirring var allerede begyndt, men vores indcheckningsproblemer begrænsede sig dog til, at vi ikke kunne indskrive vores bagage til destinationen, og at vi som grupperejsende ikke fik tildelt pladsnumre – eller rettere: ved indcheckningen var der forskellig praksis, hvilket medførte en del kaos ved ombordstigningen.

Det med bagagen var nu også lige meget, da al bagage skal toldbehandles i New York alligevel.

Om turen er der ikke meget at sige: SAS's service og forplejning svarede til forventningerne, og udsigten til Færøerne, Island og ikke mindst ismasserne ved Grønland var endnu engang spændende.

Indflyvningen til Newark-lufthavnen sker fra nordvest hen over de lave bjerge, og det betyder, at det er begrænset, hvad vi ser af New Yorks *skyline*. De skandinaviske hjerter svulmede, for lige ved lufthavnen ligger Mærsk's containerhavn og Ikea. Der er frit

udsyn over til Manhattan, hvor FN-bygningen og Empire State Building er markante punkter, og der er en lille prik, der kan identificeres som Frihedsgudinden.

I forbindelse med toldbehandlingen – hvor den lange slangekø giver lejlighed til at se de samme mennesker igen og igen – konstaterer jeg, at en soldaterkammerat, jeg ikke har set i 30 år, også er deltager (og i øvrigt i det daglige arbejder på Malmparken).

Vi skal videre med charterfly sammen med det norske kontingent, som er landet lidt tidligere. Da vi omsider kommer ud til flyet i bus står *Miami Air* parat. Det lyder mere eksotisk end det er: flyet er noget nedslidt, benplads er sparet væk og betjeningen ikke noget at prale af. Men pyt: det drejer sig kun om et par timer. Bortset fra korte slip, hvor vi kan se spændende mønstre på markerne, er der stort set overskyet hele vejen til New Orleans. Lige før indflyvningen kommer man ind over **Lake Pontchartrain**, hvor man har bygget verdens længste bro.

Det er næsten som en rigtig charterrejse at stige ud af flyet sidst på eftermiddagen i en lun brise. Vi har fået en rabatbillet til shuttlebussen, men Claus finder hurtigt ud af, at med 3 passagerer er det billigere med en taxa, som kører med faste priser baseret på antallet af passagerer. Af uransagelige grunde er Ben blevet flyttet til et andet hotel i sidste øjeblik, hvilket naturligvis er ærgerligt for alle parter.

Det tager ca en halv time at køre ind til centrum. Landskabet er fladt, og efterhånden som man nærmer sig byen fornægter det amerikanske sig ikke. Markant er dog et antal kirkegårde med store mausolæer. Det viser sig senere, at det hænger sammen med, at byen ligger under havets overflade, hvorfor man altså ikke bare kan begrave folk.

Vi skal bo på *Maison Dupuy*, som ligger i den nordlige udkant af *The French Quarter*, som er byens gamle centrum.

Hotellet er gammelt, men velholdt og her er gårdhave med både springvand og swimming-pool (som vi dog ikke når at gøre brug af).

Claus bor rundt om hjørnet og har altan, mens vi andre må nøjes med hermetisk tillukkede vinduer aht airconditionsystemet.

Selv om det har været en lang tur, skal vi lige ud at sondere terrænet. I skjorteærmer går vi ud af hotellet til venstre ad *Toulouse Street*, passerer efter 2 gader *Bourbon Street* og efter 10 minutter kan vi stå og se henover Mississippi.

Bydelen er fuldstændig uamerikansk: de smalle gader afgrænses af lave (træ)huse af sydeuropæisk tilsnit med høje smalle døre og vinduer med lukkede skodder. Specielt er de flot forsirede smedjærnsbalkoner, der sammenhængende danner overdækning af fortovet, men der er også ofret en del på træudsmykningen med udskæringer og fint tømrerarbejde.

På balkonerne er der masser af grønne planter og spraglede reminiscenser fra årets *Mardi Gras*, og på husvæggene er der antikke lamper med konstant brændende gaslys.

Fortiden findes også i de mange stolper langs gaden, der med deres hestehoved fortæller, at her kunne hestene parkeres.

Computerregistrering

Vi gik i seng ved 21-tiden, så vi er faktisk udhvilede efter en god lang søvn, da vi søndag morgen går til morgenmaden.

Den er ikke inkluderet i prisen, og selv om den også omfatter pandekager med honning, og der er orkideer på bordet, tager man sig godt betalt.

Det er søndag og for ikke at skulle stå i kø mandag morgen, har vi besluttet at registrere os i dag til konferencen.

Vi beslutter at gå til centret, som ligger vest for centrum ud til floden. Det tager ca. en halv time, og undervejs kan vi indsnuse atmosfæren fra de gamle gader med mange ganske flotte forretninger (f.eks. antikvitetsforretninger i *Royal Street*), indtil vi kommer til 'downtown', hvor man har samlet de få skyskrabere, der er.

Vi er ikke de eneste, der har fået ideen med at checke ind i dag. Der er en tæt strøm af mennesker til og fra centret, og inde i centret er der indtil flere indskrivningsskranke, hvor man kan stå i kø. Vi prøver adskillige af dem, da vi enten ikke er i systemet, eller ikke kan få udskrevet vores navneskilte (der har været

systemnedbrud!!), og uden det kan man ikke få tasken med konferencepapirerne.

Det ender med, at vi må vende tilbage senere for at få de sidste ting på plads.

Lige ved conferencebygningen er der bygget et center langs floden, hvor der dels er en hel etage med spisesteder og 'take-away', dels en etage med diverse forretninger. Her kan man bl.a. overvære en amerikansk nougatkage-performance med bistand af tilskuere, der rapper svar, mens nougatmassen svinges højt op i luften med en stor træskovl.

Vi vender tilbage til det gamle kvarter, og tæt ved vores hotel ligger en irsk bar, hvor der ånder søndagsfred. Ja, i så høj grad at servitricen tænder for musikken for at få et lydteppet, efter at vi åbenbart har forskrækket de andre gæster bort.

Frokosten bliver indtaget på *Bourbon Street*, hvor vi bliver shanghaget af en ung pige i krinolineskrud. Der er meget lidt plads på balkonen, men til gengæld en god udsigt ned over gaden med dens mylder af turister. Det er en blanding af Dyrehavsbakken og Istedgade med barer, restauranter, souvenirbutikker og natklubber.

Fra barerne lyder masser af god traditionel jazz, typisk fra en kvartet eller kvintet.

Her om dagen er der også en livlig trafik med åbne hestevogne, som transporterer turisterne rundt til seværdighederne (som der nu ikke er mange af). Ved aftenstid omdannes *Bourbon Street* til gågade, når der rejses spærrestolper henover gaden.

Om aftenen starter konferencen med grundlæggeren, Mr. Wangs åbningstale, og det er første gang vi får indtryk af, hvor meget det fylder, når man skal have plads til mere end 20.000 mennesker. Alene logistikken med at få folk ind og på plads (undgå tomme sæder) er sat i system.

Herefter er der arrangeret skandinavisk sammenkomst i centret, hvor de mange skandinaviske deltagere kan få talt sammen og møde deres lokale CA-repræsentanter.

For at vi ikke skal gå tørstige i seng, inviteres vi i byen og ender på *Pat O'Brian*, som er et 'must'. Her kan man i en absolut overfyldt

gårdhave med et imponerende ildsprudende springvand (springvand kombineret med brændende gas) få sig en 'Hurricane' så hatten passer. Og det gør vi så – og senere flytter vi med restselskabet til endnu et par værtshuse, inden vi skal hjem og se dyner.

Selv om byen har en hotelkapacitet på 32.000 senge, har CA lejet 3 krydstogtskibe, som ligger for anker udenfor centret, Her bor de ca 7000 CA-medarbejdere fra hele verden.

På kursus i New Orleans

Det lyder lidt flippet at tage til kursus i New Orleans, men efter at have prøvet det er min konklusion, at det er en fornuftig disposition. Ganske vist koster rejse og hotel, men i forhold til det, man får, er det faktisk billigt. En helt anden ting er, at det der tilbydes her, ikke kan fås herhjemme.

Kursusprogrammet er særdeles fyldigt med mange samtidige sessioner inden for de enkelte discipliner. Der er

- Generelle overblik over specielle funktioner i 'Unicenter'
- Specielle introduktioner til enkeltområder
- Gennemgang af implementerede løsninger
- Tekniske sessioner om funktioner bag systemet
- Fremtidig udvikling
- 'hands-on' (ofte over flere sessioner), hvor hver deltager har egen skærm
- en omfattende udstilling, hvor produkterne demonstreres af specialister
- lejlighed til at se protyper på de nye versioner og diskutere med udviklerne

Det er koncentreret videntilførsel i 4 dage, hvor man desuden træffer ligesindede, som man kan drøfte problemer og løsninger med. Med de priser, der er på kurser, er det helt klart en god investering.

Konkret deltog vi i hver vores 'uddannelsesforløb' og så faktisk kun hinanden om aftenen, hvor man kunne udveksle erfaringer og give tip til, hvad man synes, der skulle følges op på.

Ingen tvivl om, at vi gør det igen.

Bill Gates dag

Mandag starter konferencen for alvor, og fra i dag er der en særlig morgenstue på hotellet for CA-delegater (og så er morgenmaden inkluderet). Der sidder en CA-medarbejder i vestibulen, og hvert 20. minut kører der en shuttle-bus henne fra næste gadehjørne direkte til centret. Her sidder der hele dagen endda en medarbejder med radiokontakt til såvel centret som bussen.

For den samlede deltagerkreds holder en ualmindelig veloplagt direktør, mr. Sanjay Kumar sin firmaintroduktion med fine hints til Bill Gates nyligt mislykkede tv-optræden. Derefter kan vi tage hul på det særdeles omfattende program af aktiviteter: der er foredrag, tekniske lektioner, 'hands-on' på produkterne, egentlige kurser, gennemgang af etablerede løsninger og fremtidens produkter. Det er lidt et puslespil, for der kører mange samtidige sessioner, hvoraf nogle dubleres, så man kan sammenstille sit personlige kursusprogram.

De afsluttes ved 17.30-tiden, så man kan nå at få en plads til aftenens gæstetaler: Bill Gates.

Selv om man har set ham så tit i tv, er det noget andet at se ham 'live'. Hans visioner er heller ikke nye, men nogle af videoerne er nye og han er faktisk ganske levende. Også den efterfølgende 'passiar' med mr. Wang - delvist baseret på publikumsspørgsmål - var underholdende.

Alt i alt en god og spændende dag, som afsluttes med et *cajun*-måltid på en balkon: Det skal udnyttes, at man kan sidde udendørs om aftenen. Det trækker op med sorte skyer, og der kommer pludselige vinde, der løfter parasollerne op fra deres befæstigelse. Der falder et par store dråber – men så bliver det ikke til mere, og aftenen sluttes til jazzmusik i en bar.

Ulla har været på 'plantation tour'

Tropisk uvejr

Tirsdag morgen vågner vi ved at regndråber slår mod ruden. Ja, de overdøver helt springvandet i gårdhaven.

Gårdhaven er omdannet til en stor sø, og langs bygningens arkade er der lagt sand-

sække for at forhindre vandet i at løbe ind i restauranten og den åbne vestibule.

Da vi skal af sted står der en del, der venter på at få en taxa. Nå, lidt regn tager man jo ikke skade af, og der er kun små 200 meter hen til busstoppet, så jeg kaster mig med dødsforagt ud i regnen. Jeg har hætte på min Goretex-jakke – men ville gerne have byttet med et par gummistøvler. Kloakkerne kan ganske enkelt ikke tage mere, og vandet står ca. 10 cm højt hen over gaden fra husvæg til husvæg – og dermed også ind i skoene. Forbikørende biler skaber høje bølger og vandet styrter i øvrigt ned fra tagene, som de færreste steder har tagrender.

På vejen til centret står der biler med vand til døren, vand står en lille meter op fra kloakken, folk med vendte paraplyer: jo det er lige til at blive vågen af, og der er en del våde konferencedeltager.

Men inde i centret kører alt uanfægtet og planmæssigt og til tiden.

Det bliver til flere 'hands-on' og foredrag og et indledende besøg på den store udstilling, der afvikles sammen med årsmødet. Det slår Bellacentret et par gange – og så er det endda (næsten) udelukkende noget der har tilknytning til CA's produkter.

Ikke mindst er der et meget stort område med alle afarter af Unicenter implementeringer, hvor de mange stande er bemanded med eksperter. Det er meget interessant at få demonstreret de nye versioner, som lige nu er prototyper, men som måske engang bliver til salgbare produkter. I hvertfald kan man se, hvilken retning tingene bevæger sig. Ikke mindst synes jeg, at et nyt 'Enterprise Security'-modul ser utroligt spændende ud.

Konferencen adskiller sig også på en anden måde fra andre konferencer, jeg har deltaget i. Bortset fra senior officers er påklædningen helt afslappet og slipseløs. Cowboybukser, korte bukser, T-shirts er det gennemgående træk – også hos foredragsholdere og udstillere. Men temperaturen er jo også til det. Frokosten kan indtages som fællesspisning i en sal, hvor der serveres samtidigt for ca 5000 mennesker. Og maden var faktisk acceptabel den dag, jeg prøvede at spise der.

Compaqs direktør er aftenens gæstetaler, men ham springer vi over til fordel for et rigtig godt måltid på *Café Royal* – atter med udsigt

ned over gadelivet. Og atter afsluttes aftenen med levende jazz.

Fransk og engelsk

Den gamle kvarter hedder *The French Quarter* og i udkanten nede ved Mississippi ligger *The French Market*. Det ligger i de gamle slagterhaller, som nu rummer salgsboder for chilisaucer, T-shirts, kasketter, og alt muligt andet som loppemarkeder andre steder. Her naturligvis garneret med levende jazz på de små caféer.

Tidligere ministerpræsident **Major** holder en ganske spændende tale om hans fremtidsvisioner af verdensudviklingen (interessante betragtninger om betydningen af Kinas indtræden i verdenssamfundet) – og noterer sig hvor langt der er fra USA til europæiske problemstillinger. Viden og vid med engelsk humor i skøn forening.

CA inviterer om aftenen det danske kontingent på en fin fransk restaurant, *Arnaud*, og der sættes punktum for den vellykkede aften med endnu et besøg hos *Patrick O'Brian*, hvor vi får endnu et eksempel på den amerikanske direkte form, da et ungt par sætter sig ved vores bord. Vi ved mere om dem, end de ved om os, men amerikanerne virker utroligt åbne.

Hot jazz

I år falder konferencen sammen med den årlige *Jazz and Heritage Festival*. Det er en begivenhed der tiltrækker ca. ½ million besøgende fordelt over 2 lange week-ends (torsdag-søndag). Som konferencedeltager tilbyder Computer Associates at man kan få udleveret gratis adgangskort, og der stilles endda shuttlebus til rådighed.

Som jazzinteresseret har det stået som en enestående chance, og efter at have brugt formiddagen i udstillingscentret tager Ben, Ulla og jeg af sted ved 14-tiden.

Det viser sig at arrangementet foregår på en stor væddeløbsbane, som næsten er kommet sig efter tirsdagens regnvejr. Den ligger noget udenfor byen, så kørsel er nødvendig.

Desværre begår jeg den fejl, at jeg trækker mit videokamera frem, inden vi kommer gennem indgangen – og alle forsøg på

overtalelser mislykkes: Ingen adgang med video.

Vi skilles fra Ben og trasker slukørede tilbage mod parkeringspladsen, men Ulla forbarmer sig over mig og tager kameraet og tager næste bus retur. Jubii!

Hvad gik Ulla så glip af? På det store område er der 5-6 store spillesteder, dels friluftscener, dels store cirkustelte, og her spilles så dels jazz i alle afskygninger, dels folkemusik (*cajun*) med stor entusiasme. Ikke mindst var der gang i den i gospel-teltet.

Men udover musikken er det et stort gedemarked: et enormt udbud af boder, hvor man kan få mad- og drikke (stort set kun 'take away'), masser af boder med kunsthåndværk af svingende kvalitet – og souvenirtilbud. En original festival T-shirt må hjem til samlingen!

Selv om der er mange mennesker i det flotte solskinsvejr er der god plads til at komme omkring.

Vi er der en god times tid, så vi kan nå at komme tilbage inden den sidste shuttlebus.

Denne aften kaldes *event night* og sammen med ca 2000 andre fra Unicenter-delen af konferencen skal vi sejle på med hjuldampere *Nachez*. Skibet er en 'paddle wheeler', hvor det rødmalede hjul sidder på tværs agterude. Det siger sig selv, at skibet er ret stort. Der er buffet på hvert dæk og omvandrende servering af skiftende småsnacks og så er der udskænkingssteder de strategiske steder. Der er naturligvis også et jazzorkester og dertil et antal artister, der går rundt mellem publikum med tryllekunstner (og såmænd også en spåkone, som havde livlig søgning under hele turen).

Besøg i Gator Land

Fredagens program er noget tyndt – og slutter ved middagstid, så vi tillader os en sight-seeingtur. Der er flere turarrangementer til sumpene, som omgiver New Orleans.

I begyndelsen af 60'erne udvidede man eftersøgningen af gas og olie og for at få udstyr og rør bragt ud, måtte man grave kanaler gennem områderne. Det betyder, at man nu kan sende små turbåde gennem sumpene og spejde efter alligatorer, skildpadder, slanger, nutria og fugle.

Efter ca. 40 minutters kørsel kommer man til en parkeringsplads langt uden for alfarvej, hvor en af kanalerne starter. De er 10-15 m brede og kun ca. 2½ m dybe, så man kan faktisk se helt til bunden flere steder.

Vores styrmand er ganske udmærket. På bredt amerikansk kan han underholde de ca. 30-40 på holdet med røverhistorier, men også meget saglig information – og atter forbløffes man over, hvorledes det trænede øje kan finde de godt kamouflerede dyr.

Det er i sig selv spændende at sejle gennem kanalerne med sære planter, der har tilpasset sig denne specielle isotop, høje træer med hængelav, store flydende områder. Og vi ser dyrene. Ikke mindst er der masser af 'gators', som mestendels ligger på bredderne, men som også kan opvise springtalent, når de fodres fra båden. Skildpadderne er små (10-15 cm) og utroligt sky. De sidder typisk på træstammer, der står op af vandet, men plumper i, så snart båden nærmer sig. Vi ser en enkelt stor ugle, mange rovfugle, men desværre ingen af de ibis, der ellers skal pynte på hængedyndet. Indimellem rager en oliepipeline op og understreger historien.

Sejlturen tager ca. 2 timer, så vi er tilbage ved 15-tiden og kan slentre rundt og foretage de sidste indkøb (chilisovs, T-shirts og cowboybukser), og tage afsked med *The French Market* og jazz'en.

Det sidste fælles måltid bliver indtaget på balkonen på *Café Bourbon*.

Hjem til strejkeland

Altimens vi har fyldt dagene med viden og indtryk, har rejsearrangørerne kæmpet med at finde en løsning på at skaffe os tilbage til Danmark, hvor alt er strejkeramt. Københavns Lufthavn er lukket for alle store fly, SAS flyver ikke på Kastrup.

Lidt imponerende at det lykkedes. Folk er book'et ind på Air France, Lufthansa, Sabena (eller SAS til Oslo/Stockholm).

Vi bliver bedt om at stille ved 8-tiden i lufthavnen (vores fly skal først afgå ved 11.30-tiden) – og her er der nok smuttet noget, for vi kommer til at stå i en lang række i l-a-n-g tid, inden man i lufthavnen finder ud

af, hvad man vil stille op med os og vores bagage.

Lufthavnen er heller ikke rigtig gearret til pludselig at få 300 morgenmadsspisere, men det går nu kvikt endda. Ventetiden føles alligevel lang, for der er ikke noget at se på, så jeg benytter lejligheden til at skrive notater fra ugens løb.

Endelig boarding i vores charterfly og tilbage til New Ark, en forvirrende bustur fra den ene ende af lufthavnen til den reelle afgangshal (chaufføren kørte ganske enkelt galt indtil flere gange), hvor vi skal checke in hos *Sabena*, som meget heldigt netop har åbnet en ny direkte rute New Ark – Bruxelles for nogle dage siden.

Politi og politi

Politiet er meget synligt. Først og fremmest i de store patruljevogne med hele festfyrværkeriet på taget, motorcykelbetjente og sågar ridende politi.

Bemaling og logo afslører, at der NOPD (New Orleans Police Department), Louisiana State Police, Sheriff's Office, State Trooper (med spejderhatte) – og på floden naturligvis Port Police.

Vi har ikke for megen tid til flyet skal afgå, og indcheckningen er ikke helt så professionel som den var stillet i udsigt, og uden en betydelig indsats fra CA's medarbejdere havde vi ikke nået det. Vi må springe tax-free-shopping over og kan gå direkte om bord.

I Bruxelles er det lille fly til København pludselig også fyldt til bristepunktet en søndag morgen, efter at vi næsten er løbet gennem lufthavnen for at blive kørt direkte til flyet.

I forhold til den oprindelige rejseplan kommer vi en times tid senere hjem til en tom og beskidt lufthavn.

Turen er slut.

Hverdagen starter i morgen.

Spændende og krydret mad

New Orleans er kendt for sit **Cajun**-køkken og 'crab food'.

Jambalaya er en fællesbetegnelse for 'rusk-om-snusk', dvs en ret hvor man blander forskellige ingredienser. Derfor falder det også meget forskelligt ud fra spisested til spisested, selv om man kan vælge hovedingredienserne.

Krebs kan man få i alle afskygninger og det er generelt rigtig velsmagende og spændende krydret. Ud over de stærke chili anvendes der ofte vanilje som krydderi og det giver en uventet smag.

Grunden til de mange krebs er i øvrigt intensivt landbrug, idet der dyrkes meget ris i området – og når der ikke skal høstes ris kan man passende høste krebs.

Østers er en udbredt spise: rå, krydret, bagt, grillet, som tilhører til kødretter. Uanset hvad man skulle tro, er det faktisk en yderst delikat spise, og jeg har aldrig set så store østers i mit liv. Og så var de utrolig billige.

Poo-boys er i sin moderne form et udhulet brød med fyld efter eget valg. Billigt take-away, som i sin oprindelse var restemad, som *poor boys* kunne få for en slik.

Voodoo og farvepragt

På The French Market forbløffes man over de mange afrikanske masker og statuer og andet træarbejde, som man også kan købe i mange butikker. Dette i sammenhæng med adskillige Voodoo-shops er med til at give byen et anderledes og eksotisk præg. Det samme gør de mange farvestrålende masker, som anvendes til *Mardi gras*-festivalen, og som hænger i alle souvenirforretningerne.

Mississippi

New Orleans er en havneby, men havnen ligger meget længere ude i flodmundingen sammen med raffinaderierne, flådestationen mm. Faktisk læste vi et sted, at det var USA's næststørste havn.

Skibstrafikken op ad floden sker med imponerende store skibe, og dobbeltbroen ved byen er nødvendigvis så høj, at de kan komme igennem.

En del gods fragtes i pramme – ofte sammenkoblede, som skubbes af de små prambåde.

Og så er der hjuldampere, som sørger for at turisterne kan få deres tur ned ad floden.

New Orleans er på ca. 1/2 million indbyggere, men har sociale problemer og stor fraflytning.

Der er klart flere sorte her, end jeg har set andre steder i USA, men som altid synes det først og fremmest at være servicefagene, der beskæftiger dem. Vi oplever ikke tiggere, men der er stepdansende drenge, der forventer en skilling (og mor passer på, at turisterne ikke undslipper, når de bliver fotograferet), og en del ældre mennesker, der står på kasser og illuderer statuer.

Af en storby at være er den forbavsende ren, selv om de mange turister i det gamle kvarter sætter deres præg.

I 'down town' kan man se folk stå udenfor de høje kontorkomplekser for at få deres smøj.

Balkonflirt

Balkonerne giver grundlag for en helt speciel måde at flirte på.

Unge kvinder og mænd står på balkonerne og kaster farvestrålende halskæder ned på gaden til den person, man har udvalgt sig – og returneres kæden skulle der være basis for et nærmere bekendtskab.

Shopping

Den gamle bystruktur har bibeholdt de små butikker, og selv i det moderne 'down town' er der "rigtige" forretninger til at supplere de airconditionerede centre.

Bygninger, der tidligere har haft andre formål, er blevet ombygget til centre, som f.eks. de gamle slagterhaller og det gamle bryggeri, og naturligvis har det været fristende at placere et *Riverwalk*-center langs floden ved kongrescentret,.

Jazzens vugge

Et af de rigtige jazztempler er *Preservation Hall* som har ligget hvor det ligger siden xxxx. Udefra ser det ikke ud af noget, og lokalet er som en stor dagligstue. Der er således ikke meget plads til tilhørere (de fleste må stå), og vil man indenfor, må man derfor stille op i kø lang tid før stedet åbnes.

